

Învățătorul insista întotdeauna asupra faptului că nu ne dăm seama în ce măsură orientarea spiritului permite expresia unor forțe foarte active și concrete, chiar dacă acestea nu sunt întotdeauna percepute în mod conștient.

Astfel, ne-a învățat că din prima chakră iese în mod constant o întreagă rețea de filamente de culoarea argintului, asemănătoare rădăcinilor și radicelelor unei plante.

El afirma, de asemenea, că, prin concentrarea asupra acestei rețele, învățând să o percepem în interior, fiecare dintre noi are capacitatea de o intensifica considerabil pentru a primi astfel de la Pământul Mamă seva de viață și de echilibru pe care acesta o emană în permanență.

Senzația de greutate care se instalează până la urmă întotdeauna când practicăm corect acest exercițiu reprezintă semnul că putem trece la stadiul următor. Cel care devine greu nu este corpul fizic, firește, ci ceea ce se numește în mod tradițional corpul astral, care este una dintre expresiile sufletului nostru și care se densifică ușor dând această senzație de greutate.

c) Atenția noastră se îndreaptă deasupra capului, la circa cincizeci de centimetri, unde conștiința noastră încearcă să descopere prezența unei sfere de culoarea lunii.

Odată ce ancorarea ființei noastre este realizată, fundamentele muncii noastre sunt stabile. Acum ne vom orienta spre „sus” pentru a-l invita pe acesta să se reunească cu „josul”. Susul de care e vorba corespunde embrionului celei de-a opta chakre a cărei existență ne-a fost clar revelată pentru prima dată de către Christos. Veți înțelege mai încolo de ce am folosit termenul „embrion”.

Acest disc luminos, a cărui strălucire o amintește pe cea a lunii, are dimensiuni diferite de la o persoană la alta în funcție de gradul său de evoluție. Aceasta nu depinde de nivelul de cunoștințe din domeniul spiritual sau metafizic, ci de un nivel de cunoaștere care corespunde unui anumit stadiu de dezvoltare a conștiinței ca urmare a unei trăiri reale.

La persoanele care au întreprins de multă vreme în istoria sufletului lor o muncă de maturizare bazată pe iubire, sfera luminoasă a celei de-a opta chakre este percepută ca având un diametru de aproximativ zece centimetri. Ea plutește în vârful unui nimb de lumină care izvorăște din a șaptea chakră, chakra coroaă.

În această fază a practicii nu ne interesează cea de-a șaptea chakră. Chemăm doar prezența celei de-a opta, căci aceasta permite înțelegerea clară și integrarea în corp a legăturii directe cu moștenirea noastră divină.

Nu e vorba să proiectăm nicio dorință sau cerere în direcția sferei care ia naștere în a opta chakră. Ne vom mulțumi pur și simplu să constatăm existența acesteia și să-i simțim prezența liniștitoare și hrănitore. Aceasta exprimă nivelul nostru de conectare și calitatea acestei relații cu Divinul. Ea este un intermediar major, deci o cale de acces la o energie de ordin transcendental.

Învățătorul insista asupra faptului că nu trebuie să ne forțăm percepția ei, de exemplu printr-o vizualizare prelungită. Era partizanul metodei abandonului, altfel spus, a decrispării. Astfel, ne sfătuia să lăsăm conștiința să acționeze de la sine, orientând-o doar printr-un gând încrezător și iubitor spre zona indicată. Percepția interioară a celei de-a opta chakre funcționând ca un releu se face cu grijă și progresiv; nu se pune problema de a ne-o impune printr-o „imaginație

autoritară".

Posibilitatea contactului „vizual” cu sfera sa luminoasă nu reprezintă un barometru al unei reale calități sufletești. Poți să nu vizualizezi nimic în sensul propriu al cuvântului, dar să simți o prezență. Acest lucru e suficient pentru continuarea exercițiului, și asta nu are o forță sau valoare mai mică.

d) Invităm sfera luminoasă să coboare de-a lungul coloanei vertebrale, apoi o stabilim, luminoasă, la baza corpului.

Trebuie bine înțeles ce înseamnă aici cuvântul a invita. Totul se întâmplă ca și cum un robinet s-ar deschide în vârful capului nostru lăsând să treacă, ca o prezență acvatică, „materia” luminoasă a celei de-a opta chakre.

Foarte importantă este această fluiditate a coborârii de-a lungul coloanei vertebrale. Nu trebuie să insistăm asupra contactului său cu fiecare.....

Purificarea celei de-a cincea chakre Pg 60-61

Învățăturile legate de purificarea chakrei gâtului le-am primit într-o căsuță din inima Ierusalimului unde obișnuiam să ne întâlnim în secret cu învățătorul. Tot aici am practicat pentru prima dată exercițiul aferent. Detaliul nu este lipsit de importanță, deoarece partea finală a acestui exercițiu ne obliga să fim gălăgioși... într-un loc unde trebuia să manifestăm cea mai mare discreție.

Ce încerca să facă Învățătorul punându-ne într-o astfel de situație pe care azi am considera-o „stresantă”? Pur și simplu să ne învețe să depășim frica afirmând cu curaj ceea ce suntem.

„Refugiați-vă în compasiune”, declara El. „Prin forța sa veți depăși frica și veți avea percepția a ceea ce este just în ochii Eternului.”

Îmi amintesc că, zicând acestea, a trasat cu un băț de lemn ascuțit pe pământul bătătorit al solului schema corpului uman așa cum ne este prezentat în Kabbala.

„Noi suntem aici”, a spus El, „în locul de convergență a acestor două puncte...” Ochii noștri s-au îndreptat spre locul unde își puneau degetele: doi centri de forță care coincideau, în mod global, cu adânciturile celor doi umeri: Gheboura în dreapta și Hesed în stânga.

„Aceste două altare ale Marelui Templu, a adăugat El, servesc vârtejul de energie al gâtului, cel a cărui funcție inițială este să manifeste cu forță puritatea inimii. Ele ne amintesc că trebuie să învățăm ceea ce este drept, dincolo de frică, pentru a putea exprima iubirea într-un mod puternic și stabil.”

Învățătorul a început atunci o explicație destul de lungă în care ne-a vorbit foarte clar de chakra gâtului - cea pe care orientalii o numesc Vishudha - ca de un loc major indispensabil echilibrului sănătății ființei. Cu ajutorul unor cuvinte simple ne-a făcut să înțelegem ceea ce termeni foarte complecși încearcă să o facă azi, și anume că organul de comunicare care este laringele este un regulator major al organismului uman, atât fizic cât și subtil.

În opinia Sa, dar în termeni moderni, acest centru funcționează ca o supapă sau, mai degrabă, ca un regulator de putere care controlează o bună parte din funcțiile intestinale prin

intermediul exprimării - sau neexprimării - orale.

Prin aceasta încerca să ne spună că acești paraziți mentali care nu sunt corect verbalizați și pe care îi numim forme-gând creează la nivelul gâtului o retenție energetică care joacă rolul unei adevărate otrăvi. Astfel, o mare parte din problemele intestinale provin din dificultatea de comunicare. Eliminarea verbală comandă, deci, într-o mare măsură, o altă formă de eliminare...

De fapt, învățătura lui Rabbi Jeshua urmărea să ne facă să înțelegem că chakra gâtului reglează ansamblul sferei psiho-afective și a organelor care sunt direct dependente, adică intestinale, dar și plămânii și diafragma.

„Cel ce vorbește rău”, preciza El, „mai întâi nu respiră bine.”

Pentru Învățător, „a vorbi rău” însemna a vorbi cu teamă: teamă de sine, de celălalt, de viață. A vorbi bine sau rău nu avea nimic de-a face cu vreun talent de orator, căci, după El, puteai să te exprimi foarte bine în public, dar prost față de sine, adică să-ți trădezi propria inimă înăbușind-o în spatele unor cuvinte goale sau false.

Printr-o utilizare greșită a chakrei gâtului, altfel spus, lăsând-o sub controlul intelectului inferior supus punctelor de referință ale societății, ființa umană își poluează realitatea celulară, împiedicând, în principal, buna funcționare a sistemului respirator și intestinal.

Am putea adăuga azi că își fragilizează tiroida, cu toate repercusiunile pe care acest lucru îl antrenează la nivel corporal și psihologic.

Purificarea celei de-a opta chakre Pg 94-95

Aceasta era următoarea: înțelegerea de ordin superior la care dă acces sfera celei de-a opta chakre este aproape de Divin prin simplul fapt că este total exterioară aspectului „mecanic” al realității noastre fizice. Ea nu întreține nicio legătură directă cu niciunul din organele noastre... și aș adăuga astăzi, nici cu sistemul endocrin. Ea ține de o altă dimensiune a ceea ce suntem și a ceea ce suntem chemați să redevenim în mod conștient.

A pretinde însă că această chakră ar fi „superioară” celorlalte ar însemna să comitem o eroare pentru că am cădea în eterna capcană a acestei dualități care ne face mereu să disprețuim și să renegăm densitatea în favoarea subtilului. Trebuie să înțelegem bine că subtilul, oricât de luminos ar fi, datorează densității capacitățile de a se putea revela și dezvolta.

Astfel, creșterea celei de-a opta chakre rezultă din efortul pe care sufletul îl face de la o viață la alta și în legătură directă cu primele șapte chakre confruntate și legate de realitatea corporală. Totul este, deci, în strânsă legătură și interdependență.

Această „extra-corporalitate” a celei de-a opta chakre este cea care o protejează de poluanții care afectează în mod regulat ceilalți centri subtili. Tekla nu este în legătură cu niciun nadis și nu poate fi atinsă de zgura energetică introdusă de un anumit număr de forme-gând și reacții emoționale.

Deși se exprimă la nivel mental, ea nu este supusă mecanismelor bazice ale acestuia, pentru că rolul său este de a-l transforma și sublima. Pe măsură ce se dezvoltă, acest centru preia comanda. Trebuie, astfel, să-l înțelegem ca pe un soare care, la un moment dat al evoluției noastre, are ca misiune să ne invadeze corpul mental asemenea Calului troian, în sensul constructiv și luminos al termenului, bineînțeles.

Să vedem acum practica ce vizează curățarea - sau, mai degrabă, întreținerea - celei de-a opta chakre născânde.

a) Cu pacea în suflet și mintea goală, ne punem mâinile pe genunchi cu palmele în sus. Păstrăm o stare de liniște suficient de lungă. Trebuie să ne centrăm în această liniște și să intrăm în profunzimea ei pentru a percepe ceea ce numim cântecul pranei. Acesta se va manifesta sub forma unui fel de fluierat continuu în mijlocul capului.

b) În faza care urmează, trebuie să încercăm să ne percepem pe noi înșine din afară și de sus, ca și cum am fi suspendați în aer, integranți în cea de-a opta chakră. Conștiința noastră va fi, într-un anumit fel, asemenea unui cap de duș care observă creștetul capului.

c) De îndată ce am creat această imagine în spațiul nostru interior și aceasta s-a stabilizat într-atât încât reușim cu adevărat să „ne privim de sus”, începem să lăsăm să cadă, din centrul conștiinței noastre, picături de aur spre creștetul capului. Nu le numărăm. Numărul lor contează prea puțin. Este totuși recomandat să nu prelungim această stare de exteriorizare a conștiinței mai mult de două-trei minute.

d) Încercăm să coborâm conștiința în corp, în inimă dacă se poate, și ne încrucișăm brațele pe piept fără să uităm că mâna dreaptă trebuie să fie deasupra mâinii stângi. Rămânem astfel, îndelung, într-o stare de liniște, savurând beneficiile dușului de lumină pe care ni l-am oferit...

Să ne întoarcem acum, așa cum ne-am obișnuit, asupra fiecăreia dintre fazele enumerate.

a) Cu mâinile pe genunchi, cu palmele în sus, stăm într-o stare de liniște. Ne centrăm pe această liniște și încercăm să percepem țiuitul pranei.

Această primă fază a exercițiului pare banală, atât este de simplă, lăsând celui ce meditează libertate totală în ceea ce privește respirația și durata a ceea ce trăiește.

În realitate, această libertate este prima manifestare a stării de transcendență pe care o chemăm în noi. Nivelul de vid mental și emoțional pe care îl căutăm este exact contrariul unei „opriri asupra imaginii” sau absenței vieții. E mai degrabă începutul intrării în Viață, în sensul ei original. Acest sens primar exprimă o mișcare atât de plină și de fundamentală...